

PAROCHIE DE GOEDE HERDER

Thema: “Het leven geven”

**Woord en gebedsviering
vanuit de Jacobuskerk, 12 september 2021**

Voorganger: Charles Duynstee
Pianist: Jaap van Toor
Cantors: Joke Smits, Leo de Kaper
Lector: Riek Wouters

Voorwoord

Inmiddels zijn de meeste kerken in onze parochie weer geopend om de liturgie te kunnen vieren.

Nog niet iedereen kan of durft de stap naar de kerk te nemen. Om verbonden te blijven worden er nog vieringen via het YouTube kanaal van de parochie aangeboden.

Naast eucharistievieringen worden er ook gebedsdiensten uitgezonden. Deze vieringen kunt u bekijken op YouTube, via de website van de parochie of van uw deelgemeenschap.

Het is een klein gebaar, om te laten weten dat u in onze gedachten en gebeden bent. Alle goeds, pastoraal team

Openingslied: Wij zoeken U als wij samenkomen
Zangen van Zoeken en Zien (108)

Wij zoeken U als wij samenkomen,
hopen dat Gij aanwezig zijt.
Hopen dat het er eens van zal komen,
mensen in vrede vandaag en altijd.

Wij horen U in oude woorden,
hopen dat wij Uw stem verstaan.
Hopen dat zij voor ons gaan verwoorden,
waarheid en leven, de bron van bestaan.

Wij breken brood en delen het samen,
hopen dat het wonder geschiedt.
Hopen dat wij op Hem gaan gelijken,
die ons dit teken als spijs achterliet.

Wij vragen U om behoud en zegen,
hopen dat Gij ons bidden hoort.
Hopen dat Gij ons adem zult geven,
geestkracht die mensen tot vrede bekoort.

Begroeting/Welkom

Inleidende tekst

Het evangelie is het levensboek van Iemand die je lief heeft,
onvoorwaardelijk ten einde toe.
Als je het evangelie zo leest
kan je het straks niet zomaar opzij leggen
en overgaan tot de orde van de dag.

Wanneer je Jezus ontmoet in en doorheen het boek van zijn leven,
raakt zijn Boodschap je in je hart.
Dan kan je niet stil blijven zitten
en zijn woorden rustig overdenken.
Dan wil je iets gaan doen,
omdat je op Hem vertrouwt
en met Hem anderen gelukkig wil maken,
omdat je handen jeuken...

Kyrië-litanie: (GVL 216)

Bidden wij tot de levende God,
Vader van onze Heer Jezus Christus
In kracht van de heilige Geest:
Luister, Heer, ontferm U over ons.

Over de stad van God op aarde,
voor het volk dat hier bijeen is,
bidden wij om licht en verlossing:
Luister.....

Over de wereld waarin wij leven,
over hen die worden verdrukt
bidden wij om geloof en toekomst:
Luister.....

Over allen die zoeken naar waarheid
en het evangelie willen verstaan
bidden wij om geduld en om aandacht:
Luister.....

Lofzang: Zingt Jubilate (GVL 563)

Zingt Jubilate voor de Heer,
hemel en aarde, looft uw Vader,
heiligen, eng'len, mens en dier,
sterren en stenen, Jubilate!

Zingt Jubilate dat is goed,
vogels en vissen, licht en water,
bloemen en bomen, vlees en bloed,
lichaam en ziel, zingt Jubilate!

Zingt Jubilate voor de Zoon,
dat Hij de hemel heeft verlaten,
dat Hij de zonden heeft verzoend,
Jezus Messias Jubilate!

Zingt Jubilate voor de Geest,
offert de vogel Geest uw adem,
dat Hij uw hart met vuur geneest,
weest God indachtig, Jubilate!

Gebed

Lezing

De Heer zij met u.

En met uw geest.

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Marcus (8, 27 – 35).

Lof zij U, Christus.

In die tijd trok Jezus met zijn leerlingen naar de dorpen rond Caesarea van Filippus.

Onderweg stelde Hij aan zijn leerlingen de vraag:

“Wie zeggen de mensen dat Ik ben?”

Zij antwoordden Hem: “Johannes de Doper; anderen zeggen Elia en weer anderen zeggen dat Gij een van de profeten zijt.”

Daarop stelde Hij hun de vraag:

“Maar gij, wie zegt gij dat Ik ben?”

Petrus antwoordde:

“Gij zijt Christus.”

Maar Hij verbood hun nadrukkelijk iemand hierover te spreken.

Daarop begon Hij hun te leren,

dat de Mensenzoon veel zou moeten lijden

en door de oudsten, de hogepriesters en de schriftgeleerden verworpen moest worden, maar dat Hij, na ter dood te zijn gebracht, drie dagen later zou verrijzen.

Hij sprak deze woorden zonder terughoudendheid.

Toen nam Petrus Jezus terzijde en begon Hem ernstig daarover te onderhouden.

Maar zich omkerend keek Hij naar zijn leerlingen en voegde Petrus op strenge toon toe:

“Ga weg, satan, terug!

want gij laat u leiden door menselijke overwegingen en niet door wat God wil.”

Nadat Hij behalve zijn leerlingen ook het volk bij zich had laten komen, sprak Hij tot hen:

“Wie mijn volgeling wil zijn, moet Mij volgen door zichzelf te verloochenen en zijn kruis op te nemen.
Want wie zijn leven wil redden, zal het verliezen.
Maar wie zijn leven verliest omwille van Mij en het Evangelie zal het redden.”

Woord van de Heer.
Wij danken God.

Psalm 119-I: (GVL 119-I)

Refr.: Een lamp voor mijn voet is uw woord,
een helder licht op mijn pad. (2x)

Gij zij lofwaardig, Heer,
leer mij uw beschikkingen kennen.
Wat Gij hebt beschikt is mij welkom;
uw woorden vergeet ik nooit.

Refr.

Geef mij begrip om uw wet na te leven,
om hem te volgen met heel mijn hart.
Leid mij langs de paden van uw geboden:
daar vind ik mijn vreugde in.

Refr.

Overweging

Overweging: 24^e zondag door het jaar (B)

“Wie zeggen de mensen dat ik ben?”
Deze vaag stelt Jezus vandaag aan zijn leerlingen.
Vervolgens vraagt Hij: “En wie ben ik volgens jullie?”
Deze vraag stelt Jezus ook aan ons.
Hoe geef je inhoud in je eigen leven aan het onderricht van Jezus over zijn lijden? Het lijden van de Mensenzoon raakt immers de kern van het Evangelie.

Het woord “moeten” valt: “Hij begon hun te leren dat de Mensenzoon veel zou *moeten* lijden.”

Hoe mag je dit begrijpen?

Het is niet zo dat God het lijden zelf wil. God wil niet dat mensen lijden. Jezus heeft alles gedaan wat in zijn macht lag om het lijden van de mensen weg te nemen. Maar God wil dat mensen elkaar liefhebben. En liefde veronderstelt dienstbaarheid: er zijn voor elkaar. Dat je elkaar “het leven geeft!”

Jezus vervult Gods wil door in liefde dienaar te worden tot het uiterste. En deze keuze consequent doorgetrokken, brengt nu eenmaal lijden met zich mee.

Eens gekozen blijft gekozen.

Je zou ook kunnen zeggen dat Jezus in zijn leven wegen van verbondenheid heeft gezocht met alle mensen die Hij ontmoette.

“Wie mijn volgeling wil zijn, moet Mij volgen door zijn kruis op te nemen”.

Hoe mag je dat begrijpen, verstaan in je eigen leven?

Als je je echt verbonden voelt met anderen dan doet dat pijn: je wordt gevoelig voor het lijden van anderen, voor de pijn en het verdriet dat hen overkomt. Wie zich verbonden voelt met anderen, wordt gevraagd te vergeven.

Wie vergeeft draagt de ander, met zijn zonde, met zijn kwetsbaarheid. Vergeven, dat is misschien wel het zwaarste kruis van de volgeling van Jezus.

Een van de laatste woorden van Jezus op het kruis luidde: “Vergeef het hun”. En zo geef je aan anderen en aan jezelf Leven!

Amen.

Geloofslied: De aarde is vervuld (GVL 417)

De aarde is vervuld van goedertierenheid,
van goddelijk geduld en goddelijk beleid.

Gods goedheid is te groot voor het geluk alleen,
zij gaat in alle nood door heel het leven heen.

Zij daalt als vruchtbaar zaad tot in de groeve af
omdat zij niet verlaat wie toeven in het graf.

Omdat zij niet vergeet wie godverlaten zijn:
de wereld hemelsbreed zal goede aarde zijn.

De sterren hemelhoog zijn door dit zaad bereid
als dienaars tot de oogst der goedertierenheid.

Het zaad der goedheid Gods, het hoge woord, de Heer,
valt in de voor des doods, valt in de aarde neer.

Al gij die God bemint en op zijn goedheid wacht,
de oogst ruist in de wind als psalmen in de nacht.

Bezinning: “Het leven geven” (Kees Harte)

Onze taal kent wonderlijke dubbelzinnigheden.
Volkomen tegengestelde dingen
worden soms door één en hetzelfde woord aangeduid.

Zo'n dubbelzinnig woord is:

‘het leven geven’.

Dat kan allereerst betekenen:

aan een nieuw wezen

het bestaan schenken.

Maar het kan ook betekenen:

het eigen bestaan afgeven,

zijn leven geven, sterven.

Een groter tegenstelling lijkt nauwelijks denkbaar.

Misschien is de dubbelzinnigheid van onze taal
niet zo vreemd,

en onthult zij iets van de diepe menselijke werkelijkheid,

dat mensen pas leven schenken aan anderen,

als zij het eigen leven ervoor durven inzetten.

Of zoals Christus het zei:

‘Niemand heeft groter liefde

dan hij die zijn leven geeft voor zijn vrienden’.

En...Hijzelf heeft het voorgedaan.

Voorbede

Liefdevolle God, als wij zeggen in uw Zoon te geloven, zal dat ook blijken in onze daden. Daarom bidden wij U:

Omdat geloven meer van ons vraagt
dan alleen belijden met de mond,
bidden wij:

om bewogenheid en daadkracht,
om enthousiasme en goede moed
voor onszelf en voor allen
die ons leiden.....

Laat ons bidden

Heer, onze God, wij bidden U, verhoor ons

Omdat geloven pas zichtbaar wordt
in onze manier van leven
en onze dienstbaarheid aan elkaar,
bidden wij:

om onderlinge liefde,
om onze solidariteit met de minstbedeelden,
om onze nooit aflatende zorg voor de rechtelozen.....

Laat ons bidden

Heer, onze God, wij bidden U, verhoor ons

Omdat geloven vaak een lange, moeizame weg is,
bidden wij:

om doorzettingsvermogen,
om uitzicht en vertrouwen in de toekomst,
om mensen die met elkaar willen samenwerken
en zich laten inspireren door Gods Geest.....

Laat ons bidden

Heer, onze God, wij bidden U, verhoor ons

God,
zend ons uw Geest
en zet ons op weg,
uw toekomst tegemoet. Amen.

Onze Vader

*Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd,
uw rijk kome,
uw wil geschiede
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schulden,
zoals ook wij vergeven aan onze schuldenaren,
en breng ons niet in beproeving,
maar verlos ons van het kwade.
Want van U is het koninkrijk en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid.*

Slottekst: 'Wie wil zijn leven nog geven voor een medemens?'

“Elk jaar denk ik bij het oorlogsmonument, waar boven staat 'trouw tot in de dood': zullen er vandaag de dag nog mensen zijn die hun leven willen geven voor een medemens?”

Burgemeester De Groot van Harderwijk neemt het woord bij de herdenkingsdienst van de twee omgekomen brandweermannen Erik Timmer en Harm Foppen. “Vandaag krijg ik een kraakhelder antwoord. Erik en Harm waren bereid hun leven te geven. Ze hielden er rekening mee, want ze zeiden vaak, als het gebeurt, willen we naast elkaar worden begraven.”

De anders zo onbreekbaar lijkende brandweermannen moeten elkaar ondersteunen als ze aansluiten bij de begrafenisstoet van hun twee collega's die dinsdagochtend bij een reddingsoperatie in Harderwijk om het leven kwamen. Op steenworpafstand staat het uitgebrande monumentale hoekhuis, waar planken inmiddels elke inkijk belemmeren.

De Grote Kerk in Harderwijk puilt uit met familie, vrienden en collega's van de omgekomen brandweermannen. Ook de bewoners van het uitgebrande huis zijn aanwezig.

Tijdens de dienst blijkt wederom dat Timmer en Foppen leefden voor de brandweer. Voorganger ds. H. Klok memoreert eraan dat beiden “altijd samen waren en alles voor de brandweer over hadden. Helaas is dat echt alles geworden, zelfs het leven.” De Harderwijkse burgemeester staat ook stil bij de dood van kamerbewoner M. Sakkers, die dezelfde dag in Putten wordt gecremeerd. “Om hem en zijn elf medebewoners ging het. Iedereen van het korps wilde twaalf mensen zien.”

“Ze hebben geprobeerd een leven te redden, maar ze hebben hun eigen leven gegeven. Wat een feestjaar had moeten worden, is een ramp geworden”, aldus J. Haken, commandant van de Harderwijkse brandweer.”

Trouw, 2 februari 1998.

Wegzending en Zegen

Slotlied: Wie zijn leven (GVL 548)

Wie zijn leven niet wil geven,
Niet wil delen met zovelen,
Met een ander, gaat verloren.
Wie wil geven wat hij heeft,
Die zal leven, opgegeten,
Die zal weten dat hij leeft.